

[Clausager.]

telses- og Tilskudslove, der har nødvendiggjort, at der skal udskrives en ekstra Skat. Det hele Beløb, det drejer sig om, er 55 Mill. Kr.; en Part gaar paa den almindelige Indkomstskat, en mindre Part gaar paa det nylig afsluttede Finansaar og dækkes af de almindelige Driftsindtægter, en noget større Part gaar paa det nuværende Finansaar. Men dog bliver der 24 Mill. Kr. tilbage, som skal dækkes efter Lovforslaget her ved en ekstraordinær Tillægsskat paa store Indkomster i Forbindelse med en Merindkomstskat.

Jeg vil først sige, at det er sikkert rigtigt, at den Slags Udgifter, som de omtalte Love medfører, dækkes omgaaende ved Skatteforhøjelse og ikke ved Laan, som senere skal afdrages og maaske paa et Tidspunkt, da Virkningerne af Lovene er forsvundet, da Understøttelserne og Tilskudene er spist op uden at have efterladt nogen Virkning, der betinger forhøjet Skatteevne. Der er derfor ikke noget at sige til, at man søger at dække de Udgifter, der her er Tale om, ved forøget Skat og ikke ved Laan. Det er noget ganske andet, naar det drejer sig om Nyanlæg, om større Foranstaltninger af produktiv Art, der virker ud i Fremtiden og gør, at Skatteevnen bliver større. Der kan det være rigtigt at gøre Laan, det kan endogsaa være nødvendigt.

Men fordi man nu har den Anskuelse, at det er rigtigt at udskrive Skatter til Dækning af disse Udgifter her, er det ikke givet, at man kan godkende dels de Skattelove, der her er forelagt, og dels de Love, der har nødvendiggjort deres Forelæggelse. Finansministeren nævnte ved Fremsættelsen af de Skattelove, vi her behandler, det ret store Antal Udgiftslove — de fleste af dem er for Resten Landbrugslove —, og ved at gaa dem igennem opdager man, at de er behandlet uhyre forskelligt fra mit Partis Side. Nogle af disse Love har vi stemt for, andre har vi stemt imod, en Del har vi ladet passere, fordi vi fandt, at de var en saadan Sammenblanding af godt og daarligt, at vi vilde afholde os fra at tage Del i deres Gennemførelse og lade Regeringspartierne ene om dem. Det er altsaa en meget forskelligartet Buket, denne Samling af Love, som nødvendiggør de ekstraordinære Skattelove, der her foreligger.

Naar Regeringen har maattet gennemføre en Række Understøttelses- og Tilskudslove og nu maa udskrive ekstraordinære Skatter for at faa Udgifterne dækket, kan dette ikke vække vor Forundring, for det maa nødvendigvis blive en Følge af den Po-

litik, Regeringen har ført. Naar Regeringen vedholdende forhindrer en ligelig og rimelig Erhvervspolitik og stadig væk kommer med ensidige Foranstaltninger, som deler Folket i to Grupper, paa den ene Side dem, der skal bære Tabet ved og Følgerne af Afspærrings- og Selvforsyningspolitikken, nemlig Eksporterhvervene, herunder først og fremmest Landbruget, paa den anden Side dem, der paa forskellig Vis begunstiges deraf, de saakaldte Hjemmevirksomheder, saa er det klart, at Følgen uvægerlig maa blive trange Kaar og økonomisk Tilbagegang det ene Sted og lige saa sikkert gode Tider og Mulighed for Velstand det andet. Det er ikke underligt, at Regeringen oven paa en saadan Erhvervspolitik er nødt til at komme med Understøttelser og Tilskud og maa udskrive Skat i Forhold dertil. Og ved Siden af, at Regeringen fører en saadan uligelig Erhvervspolitik, søger den jo at indrette Levestandarden her i Landet, Lønniveauet og Udgiftsforholdene i det hele taget, i det væsentlige efter Indtjeningsmulighederne i den sidste Gruppe, altsaa den, der har det bedst, og saa vil selvsagt Kaarene yderligere forringes for den første Gruppe. Der sker da ogsaa det forfærdelig slemme, at Arbejdsløsheden breder sig og gaar over til at blive mere eller mindre permanent. Den i vort Eksporterhverv voksende Armod trækker stigende Arbejdsløshed efter sig, og Regeringen er derfor nødt til fortsat at føre sin Tilskuds- og Ambulancepolitik ud i stedse større og større Kredse.

Nu søger man saa i den Anledning at gøre sig betalt hos nogle af dem, der har høstet Fordel af Statens Foranstaltninger, hvad der i og for sig er god Mening i, hvis man blot kan finde de rigtige og ikke griber fejl for tit. Naar Regeringen virkelig vil fortsætte og uddybe den ensidige Erhvervspolitik — det vil sige vil uddele Statsbegunstigelser til nogle, som derved faar Lejlighed til at tjene mere, medens andre bliver holdt nede paa et Lavmaal —, da er det naturligvis i nogen Grad formildende ad Skattens og Understøttelsens Vej at flytte en Del af det uretmæssigt indtjente, det skal indrømmes. Men det rigtigste var selvfølgelig at gaa til Ulighedens Rod og udjævne Erhvervs mulighederne saa meget som muligt og saaledes blive fri for først at give med den ene Haand for siden med den anden at tage noget tilbage. Der er jo ogsaa det at sige til den Fremgangsmaade, at de dygtigste og mest erfarne Erhvervsmænd faar ikke forholdsvis saa meget ud af Statsbegunstigelsen og Beskyttelsen, saadan som den i de senere Aar praktiseres, som de mindre